

Володимир Литвин

Про корупцію в Україні говорять вже давно. На державному рівні неодноразово застосовували відповідні заходи щодо боротьби з цим ганебним явищем, але, на превеликий жаль, масштаби корупції в Україні з кожним роком зростають. В чому небезпека такого явища? Яке ставлення Церкви до корупції? Відповіді постараємось дати у цій публікації.

Що таке корупція?

Корупція – це поняття, яке включає в собі багато аспектів політичного, правового та економічного характеру. Термін «корупція» (від лат. corrumpere – псувати) означає участь діяльність, спрямовану на «руйнування», «ушкодження» нормального керування справами суспільства. На думку багатьох експертів, корупція сьогодні в Україні є найважливішою проблемою. Негативні наслідки, які спричинені цим явищем, загрожують інтересам національної безпеки країни та перешкоджають прогресивному розвитку суспільства. Найбільш проблемною характеристикою цього негативного явища є те, що воно почало сприйматись на повсякденному рівні як суспільна норма.

Міжнародна організація Transparency International поставила Україну на 130 місце серед 168-ми країн у щорічному Індексі сприйняття корупції за 2015 рік. В українському підрозділі Transparency International пояснюють такі низькі показники зволіканням із реальним покаранням хабарників а також відсутністю прогресу у подоланні корупції у стосунках бізнесу і влади .

Одним з проявів корупції є хабарництво. Слід зазначити, що корупційну дію вчиняють не тільки ті, що вимагають хабара, але й ті, які пропонують хабар і дають його. Хабарництво є великим гріхом, який порушує гармонію між людьми і віддаляє їх від шляху до спасіння. Святіший Отець Франциск у своїй книжці «Зцілитися від корупції» вважає, що особа, яка вдається до корупції, «не знає ні братерства, ні приязні, для неї існують лише співучасники» . Найбільше страждають від цієї хронічної недуги такі галузі, як освіта,

медицина, судова система, правоохоронні органи та ряд інших.

Корупція в освітніх закладах

Освітній рівень значно знизився через те, що виклад матеріалу суттєво не впливає на студентів. Адже в них є право вибору, яке несе за собою наступні моменти: належно підготуватись та з чистою совістю здати іспит; або ж дати хабар і не перенапружувати себе клопіткою працею. Тому цілком очевидно, якби парадоксально це не звучало, що частина студентів, яка обирає другий варіант, буде мати відкриті двері до керівних посад в нашому суспільстві, яке міцно погрузло в багні корупції. Варто зазначити, що таким чином нівелюється справедливість та рівність між людьми. Адже є люди, які, на противагу впливовим папірцям, мають великий запас знань та світлих поглядів щодо майбутнього і гідні взяти в руки «стерно» нашої держави. На жаль, через корупцію для них закритий шлях до проведення належних реформ.

Отже цей гріх в освітніх закладах несе за собою згубні наслідки. Він морально нейтралізує молодих людей та відбирає в них надію та віру в хороше майбутнє. Через це знижується патріотизм громадян, росте рівень їх міграції. Найбільшу відповідальність за процвітання корупції несуть державна влада та представники політичної спільноти. Саме вони мають створити антикорупційні заходи, які б змогли локально знищити і викоринити цю смертоносну недугу. Однак не менша відповідальність лежить на плечах звичайних українців, які задля свого комфорту не гребують дати хабар і саме цим провокують корупцію на вищих рівнях.

Досвід багатьох країн показує, що викоринити корупцію лише за допомогою каральної сили державного закону чи громадських ініціатив неможливо. Щоб зцілитися від цієї недуги, потрібно звернутися до вищого закону, себто Божого.

Чи є корупція важким гріхом?

У Катехизмі «Христос – наша Пасха» написано, що «корупція – це суспільно небезпечне явище, а з християнського погляду – гріх» (п. 967). Бог попереджає, що буде судити тих, хто бере хабарі й чинить беззаконня. «У тебе беруть підкуп, щоб проливати кров; ти береш лихву й відсотки, ти обдираєш твого ближнього насильно, мене ж ти забув, – слово Господа Бога. Та ось я накладу руку на твою (незаконну) наживу, що ти нажив, і на кров, що ллється у тебе. Чи ж видержить твоє серце, чи будуть міцні твої руки, як я почну мою. працю проти тебе? Я – Господь сказав це і зроблю» (Єз 22, 12-14).

«Корупція – це тяжкий гріх, – зауважив Блаженніший Святослав, Глава й Отець УГКЦ. – Якщо людина постійно робить його і не кається, який тоді сенс у сповіді? Щоб сповідатися, спочатку потрібно покаятися і вирішити більше не повторювати гріховних

дій. Той, хто свідомо і добровільно відмовляється покаятися в гріху корупції, не зможе отримати відпущення своїх гріхів і причаститися. На жаль, багато українців зжилися з цим гріхом і вже не відчують його тяжкості» .

Оскільки зародок корупції знаходиться у нашому серці, ми повинні очистити його за допомогою щирого іспиту сумління та прийняти дар зцілення через святу Тайну Покаяння. Допоможуть в цьому досвідчені духовні наставники. Потрібно часто молитися за кращу долю нашої країни та звільнення її від корупційного гріха. Адже в такий важкий період часу, коли українські воїни відстоюють нам право на гідність, свободу і незалежність, жертвуючи власним здоров'ям і життям у боротьбі з тираном та окупантом, ми повинні підтримувати їх не тільки словами, а й ділами. І цими ділами є благочестиве та праведне життя, уникаючи також і гріха корупції, який прививає людині такі античестоти, як грошолобство, гордість, марнославство, розпусту. Тому молимося і просімо в Бога ласки та щедроти і звільнення від цієї небезпечної недуги.

Володимир ЛИТВИН. Корупція – гріх, чи закономірність?//СЛОВО № 3 (67) 2016